

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *A háziurak újabb offenzívája a lakók ellen*

Forrás:

Népszava

Bp.
(Hely)

1922. 7. 29
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

333.32

Hely

Idő

"1922"

Személy

Helyszám

347.453.3.1922

A háziurak újabb offenzívája a lakók ellen.

* *

A Háztulajdonosok Szövetsége szerint a drága lakás a legjobb orvosszere a lakás-hiánynak. — A nagy lakásokra májusra, a kisebb lakásokra egy év múlva szabad lakbéremelési jogot követelnek.

* *

Adatok Budapest lakásnyomoruságáról.

A statisztikai hivatal most tette közzé a főváros lakásviszonyairól fölvett adatokat. Az eredmény — annak ellenére, hogy a budapesti hirhadt lakásviszonyok jól ismertek — valószínűleg megdöbbentő. Ezek a számok ismét azt mutatják, hogy nincs a világon még egy olyan város, ahol a lakásnyomoruság oly nagymértékű volna, mint Budapesten. A lakosság legnagyobb része tömeglakásokban él. A jelentés szerint az összes lakásoknak 78.8%-a, tehát több mint négyötöde, egy- és kétszobás lakásokból áll és csak 11% a háromszobás lakások száma.

A lakosságnak harmadrésze albérlő, azaz idegenekkel lakik együtt és 86.000-en vannak olyanok, akik ágyrajárók.

A főváros lakásaiban több mint 80.000-en hetedmagukkal laknak egy szobában és 15.000-nél több azoknak a száma, akik tízedmagukkal laknak egy szobában összezsúfolva. Budapest lakosságának tehát legnagyobb része egy és egyszoba-konyhás lakásokban lakik. De van 2500 pincelakás is, amelyben több mint 10.000 ember él. A lakások fele udvari lakás, rossz világításu, kevés levegőjű, egészségtelen lyuk. A főváros lakosainak közegészségügyi viszonyaira szomorú világot vet, hogy fürdőszoba csak a lakások 24%-ában van, amúgy azt jelenti, hogy az embereknek több mint háromnegyed része, különösen a mai horribilis fürdőárak mellett, kénytelen nélkülözni a legegyszerűbb tisztasági követelményeket is.

Ennek a szörnyű helyzetnek a következménye azután, hogy az egészségügyi viszonyok annyira leromlottak. De sok erkölcsi nyomoruságnak is szülője a zsúfolt, egészségtelen lakás.

A segítésre csak egyetlenegy mód van, sürgősen meg kell kezdeni az építkezéseket. Hiába mindenféle rendelkezés és különféle hivatalok föllállítása, ide elsősorban lakás kell, hogy megszüntessék ezt a hallatlan nyomoruságot. Háziurak azonban másként gondolkoznak. A Budapesti Háztulajdonosok Szövetsége memorandummal fordult a kormányhoz és ebben a memorandumban a háziurak megállapítják, hogy

a lakáshiányt, a mostani nagy lakásnyomoruságot csupán a lakberek fölemelésével lehetne megszüntetni.

A memorandum hivatkozik arra, hogy a főváros lakossága az utolsó 10 esztendőben nem növekedett, ellenben — a háziurak szerint — az emberek kényelmesebben laknak, mint azelőtt, mert amíg 1910-ben 2.35 lakó jutott egy-egy szobára, 1920-ban 2.06-ra csökkent ez az arányszám. Ha ezeket az adatokat a fönti statisztikával egybevetjük, csak akkor kapjuk igazi tükreket a tömegek irtózatossági nyomoruságának. Mert tény, hogy a lakosság egy része, a hadimilliomosok, a háború konjunkturalovagjai, a hirtelen meggazdagodottak és azok, akik a kurzus alatt szedték meg magukat, megnövekedett lakásigényeiket ki tudták elégíteni és ma sokkal kényelmesebb körülmények között laknak, mint azelőtt. De mivel ugyanakkor a lakások száma nem szaporodott meg,

a hirtelen meggazdagodottak éppen a szegény lakosság rovására elégítették ki fölfokozott igényeiket

és ez adja a magyarázatát annak, hogy az ágyrajáróknak, a tömeglakások lakóinak száma annyira megsaporodott. A háziurak természetesen nem ezt, hanem ezzel homlok egyenest ellenkező következtetést vonnak le a maguk adataiból. Megállapítják, hogy a lakáshiány egyedüli oka a lakások olcsósága. A lakáshiányt — szerintük — építkezéssel nem lehet megszüntetni, hanem csupán a lakások megdrágításával. A lakások fölemelésének „szükségét” most is azzal okolják meg, hogy rendbe kellene már hozni a főváros roskadozó házait és gondoskodni kellene a házak karbantartásáról. A legutóbb tudvalevően szintén ezen a címen kaptak engedélyt a háziurak a lakások fölemelésére, de gondoskodtak arról, hogy ez a „jogcímük” csorbitatlanul megmaradjon, a roskadozó házak még ma is épp úgy roskadoznak, mint azelőtt.

Azt mondja a háziurak memorandumja, hogy a vidéken a háztulajdonosok már lerombolják házaikat, mert a föntartási költségekre ráfizetnének. Mi ugyan nem hallottunk még olyan háziurról, aki a házat lerombolta volna, de ez a kis fenyegetés mindenesetre beszédes bizonyítéka annak, hogy a lakáshiány megszüntetése mennyire szívükön fekszik a háziuraknak. Hiábavaló fáradság tehát, ha a háztulajdonosok úgy tüntetik föl a dolgot, mintha a lakáshiány miatt fájna a fejük, hiszen a végén ugyanis kibújik a szög a zsákból, kibújik a háziurak egyetlen reménye: a házbérszéf. A sok csürés-csavarás, kertelgetés után a Háztulajdonosok Szövetsége ki is böki, hogy nem kívánnak háziurak egyebet, csak azt, hogy

a kormány a legsürgősebben intézkedjék a házbérek fölemelése iránt.

E tekintetben tanácsokkal is ellátják a kormányt. Először a 3 szobánál nagyobb lakások fölszabadítását kívánják, ezek bérét már májusra föl akarják emelni oly mértékben, ahogy